

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/59/2014
Identifikačné číslo spisu:	8313206463
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8313206463.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MONAQ Leasing, a. s., so sídlom Panská 13, 811 01 Bratislava, IČO: 35 864 001, právne zastúpeného: Čarnogurský ULC s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Tvarožkova 5, 814 99 Bratislava, IČO: 35 975 016, proti žalovanému: 1/ Poštová banka, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpenému: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, 2/ Office - assistance s. r. o., so sídlom Hattalova 12/C, 831 03 Bratislava, IČO: 45 000 034, v konaní o určenie, že záložné právo zaniklo, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 18. marca 2014 č. k. 5Cob/1/2014-551, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. marca 2014 č. k. 5Cob/1/2014-551 o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Humenné uznesením z 25. septembra 2013 č. k. 12Cb/29/2013-500 pripustil, aby do konania vstúpil žalovaný v 2. rade Office - assistance s. r. o., Hattalova 12/C, Bratislava, IČO: 45 000 034. Zároveň pripustil zmenu žalobného návrhu nasledovne:

1. Súd určuje, že záložné právo zriadené k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu v spoluvlastníckom podiele 1/1:

- pozemok registra C s parc. č. XXXX o výmere 373 m2, druh pozemku Zastavané plochy a nádvoria,
- stavba - druh stavby 12 - Budova zdravotníckeho a sociálneho zariadenia, popis stavby ORL oddelenie, so súp. č. XXXX . postavená na pozemku registra C s parc. č. XXXX o výmere 373 m2, druh

pozemku Zastavané plochy a nádvorí, evidovaných na liste vlastníctva č. XXX, kat. územie Q., na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 023/06/550088/A/028 zo dňa 24. 01. 2007, podľa ktorej bol vklad záložného práva do katastra nehnuteľnosti povolený pod V-246/07 zaniklo.

2. Súd určuje, že pohľadávka žalovaného v 1. rade zo zmluvy o úvere č. XXX/XX/XXXXXX . uzavretej dňa 28. 11. 2005 v znení jej neskorších dodatkov v celom rozsahu zanikla.

3. Súd určuje, že pohľadávka žalovaného v 2. rade zo zmluvy o úvere č. XXX/XX/XXXXXX uzavretej dňa 31. 10. 2006 v znení jej neskorších dodatkov v celom rozsahu zanikla.

4. Súd určuje, že záložné práva žalovaného v 1. rade k pohľadávkam žalobcu registrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv dňa 29. 11. 2005 pod č. 17289/2005 v prospech žalovaného zanikli.

5. Súd určuje, že záložné práva žalovaného v 2. rade k pohľadávkam žalobcu registrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv dňa 31. 10. 2006 pod č. 21546/2006 v prospech žalovaného zanikli.

6. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o pripustení vstupu do konania označeného žalovaného v 2. rade zdôvodnil tým, že žalobca podaním zo dňa 11. septembra 2013 takýto vstup zdôvodnil skutočnosťou, že doterajší žalovaný na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28. augusta 2013 postúpil časť pohľadávky vyplývajúcej z tzv. druhej úverovej zmluvy zo dňa 31. októbra 2006 na prístupujúceho žalovaného v 2. rade. Z tohto dôvodu, keďže nastali právne skutočnosti uvedené v § 92 ods. 2, 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) návrhu žalobcu na pripustenie ďalšieho žalovaného do konania vyhovel.

Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, napadnutým rozhodnutím zo dňa 18. marca 2014 č. k. 5Cob/1/2014-551 odvolanie žalovaného 1/ odmietol.

V odôvodnení uviedol, že ust. § 92 ods. 1 O. s. p. o pripustení do konania ďalšieho účastníka na strane žalovaného sa nespája so súhlasom doterajšieho žalovaného. Súhlas toho, kto má takto do konania vstúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane žalobcu. V tomto prípade však nejde o pristúpenie ďalšieho žalobcu. Preto platí, že označenie okruhu účastníkov na strane žalovaného je výlučným dispozičným právom žalobcu. Z uvedených dôvodov výrok uznesenia súdu prvého stupňa o pripustení do konania vstupu ďalšieho žalovaného (spoločnosti Office - assistance s. r. o., so sídlom Bratislava, Hattalova 12/C, IČO: 45 000 03) je vecne správny, aj keď ho súd prvého stupňa dôvodil ustanovením § 92 ods. 2, 3 O. s. p. Uvedené odseky totiž upravujú zmenu účastníkov buď na strane žalobcu alebo na strane žalovaného. O takúto zmenu však v zmysle návrhu žalobcu z 11. septembra 2013 (č. l. 492 spisu) sa podľa odvolacieho súdu nejedná. I napriek zdôvodneniu uznesenia okresným súdom je preto jeho výrok o pripustení do konania žalovaného 2/ vecne správny. Ak odvolanie proti tomuto výroku uznesenia súdu prvého stupňa z 25. septembra 2013 č. k. 12Cb/29/2013-500 podal doterajší žalovaný 1/ (Poštová banka, a. s., Bratislava), v tomto prípade je odvolanie podané neoprávnenou osobou. Z tohto dôvodu odvolací súd jeho odvolanie odmietol podľa ust. § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný 1/ dovolanie, v ktorom žiada, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 18. 03. 2014 č. k. 5Cob/1/2014-551 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje dovolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 237 písm. f/ O. s. p. (v znení účinnom do 31. decembra 2014, ďalej len „O. s. p.“), pretože postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Podľa žalovaného 1/ mu odvolací súd znemožnil realizáciu procesného práva, ktoré mu právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odvolací súd napriek tomu, že okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 92 ods. 2 a 3 O. s. p., odvolací súd bez zdôvodnenia zmeny právnej kvalifikácie odôvodnil napadnuté uznesenie s poukazom na § 92 ods. 1 O. s. p. Pokiaľ mal prvostupňový súd za

preukázané, že po začatí konania došlo k prevodu práv a povinností zo žalovaného 1/ na žalovaného 2/, bolo potrebné postupovať podľa § 92 ods. 2 a 3 O. s. p. Za vadu konania, ktorou sa odníma účastníkovi možnosť riadne konať pred súdom považuje dovolateľ aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu z dôvodu, že jeho odôvodnenie nie je presvedčivé v rozpore s § 157 ods. 2 O. s. p. a princípmi vyplývajúcimi z práva na spravodlivý proces. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

Žalovaný 1/ zastáva názor, že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.). Poukázal na svoje vyjadrenie z 08. 07. 2013 (ďalej aj „Vyjadrenie k Žalobe“), kde v súlade s ust. § 106 ods. 1 O. s. p. vzniesol námietku proti právomoci súdu prejednať žalobu v časti petitov č. 2 až 4, nakoľko medzi žalovaným 1/ a žalobcom bola dohodnutá právomoc Rozhodcovského súdu zriadeného pri obchodnej spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIÁČNÁ, a. s., IČO: 35862882, zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka č. 3157/B (ďalej aj „Rozhodcovský súd“) na rozhodovanie sporov: zo Zmluvy o úvere č. XXX/XX/XXXXXXX z 28. 11. 2005, zo Zmluvy o úvere č. 021/06/XXXXX8 z 31. 10. 2006, zo Zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 023/05/550088/C/01 z 28. 11. 2005 a zo Zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 021/06/550088/C/01 z 31. 10. 2006.

Ďalším dovolacím dôvodom podľa žalovaného 1/ je skutočnosť, že súd bol nesprávne obsadený v zmysle ust. § 237 písm. g/ O. s. p., pretože rozhodoval miestne nepríslušný súd.

Žalobca a žalovaný 2/ sa k dovolaniu žalovaného 1/ nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 241 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne menovaných v ust. § 237 písm. a/ až g/ a v prípadoch uvedených v ust. § 239.

Dovolanie žalovaného 1/ smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej len „§ 239 O. s. p.“). V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie, ktoré nemá znaky uznesení uvedených v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania žalobcu preto z § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplýva.

Dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa ust. § 239 O. s. p., ale (aj so zreteľom na obsah dovolania) sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v ust. § 237 O. s. p.

Dovoláním z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je daná tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z vád uvedených v tomto ustanovení. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je v tomto prípade prípustné iba vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, t. j., ak sa stali skutočnosťami, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v

rozhodnutí (postupe) odvolacieho súdu.

Podľa ust. § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ vady konania v zmysle ust. § 237 písm. b/ až e/ O. s. p. v dovolaní nenamietal a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť tohto opravného prostriedku preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z vád uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (§ 242 O. s. p.). V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto vád, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zamerail na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá dovolací dôvod podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Vadou konania podľa uvedeného zákonného ustanovenia je taký závažný procesný postup, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Napríklad môže ísť o právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. ide aj vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva. Dovolateľ odňatie možnosti konať pred súdom vidí v tom, že odvolací súd nesprávne v uznesení uviedol v poučení, že odvolanie nie je prípustné. Z ustanovenia § 201 a § 202 O. s. p. vyplýva, že voči rozhodnutiu o pripustení vstupu ďalšieho účastníka do konania odvolanie prípustné je a zároveň je žalovaný 1/ účastníkom konania vedeného prvostupňovým súdom pod sp. zn. 12Cb/29/2013. Rovnako namietal rozdielne právne odôvodnenie rozhodnutia zo strany prvostupňového súdu a odvolacieho súdu. Odvolací súd napriek tomu, že prvostupňový súd odôvodnil svoje uznesenie ustanovením § 92 ods. 2 a 3 O. s. p., odvolací súd bez zdôvodnenia zmeny právnej kvalifikácie odôvodnil napadnuté uznesenie s poukazom na § 92 ods. 1 O. s. p.

K dovolateľom namietanému dôvodu treba uviesť, že súd prvého stupňa v uznesení z 25. septembra 2013 č. k. 12Cb/29/2013-500 uviedol správne poučenie pre účastníkov aj napriek tomu, že to zákon výslovne nevylučuje ani v ust. § 202 ods. 3 O. s. p. a ani v inom ust. O. s. p. K podaniu odvolania je subjektívne legitimovaný účastník konania, avšak nie každý účastník môže podať odvolanie. Odvolanie nemôže podať účastník, ktorému výrokom rozhodnutia nebola spôsobená určitá menej významná ujma na jeho právach. Výrokom rozhodnutia, ktorým súd pripustil vstup ďalšieho účastníka konania na strane žalovaného nebola spôsobená žalovanému 1/ ujma na jeho právach. Okruh účastníkov konania určuje žalobca, ktorý má právo v tomto smere podávať návrhy. Žalovaný nemôže určovať, kto má v konaní vystupovať ako žalobca a kto ako žalovaný. Občianske súdne konanie je ovládané dispozičnou zásadou, v zmysle ktorej žalobca je oprávnený nakladať so žalobou, t. j. pripustenie vstupu ďalšieho žalovaného, zmena žaloby, jej späťvzatie (čiastočné späťvzatie) atď. Preto poučenie súdu prvého stupňa neznemožnilo žalovanému 1/ možnosť konať pred súdom. Odvolací súd sa jeho odvolaním zaoberal a

správne s poukazom na ust. § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. ho odmietol, nakoľko žalovaný 1/ nebol oprávnenou osobou na podanie odvolania.

Pripustenie ďalšieho účastníka na strane žalovaného na návrh žalobcu odôvodnili sudy prvého a druhého stupňa rozdielnymi odsekmi ust. § 92 O. s. p.

Podľa ust. § 92 ods. 1 O. s. p. na návrh účastníka môže súd pripustiť, aby do konania vstúpil ďalší účastník. Súhlas toho, kto má takto do konania vstúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane navrhovateľa.

Podľa § 92 ods. 2 O. s. p., ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli, navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

Podľa § 92 ods. 3 O. s. p. súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v odseku 2 a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa; súhlas odporcu alebo toho, kto má vstúpiť na jeho miesto sa nevyžaduje. Právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.

Rozdielna aplikácia jednotlivých odsekov ust. § 92 však v danej veci nezakladá nepreskúmateľnosť rozhodnutí súdov z dôvodu, že jeho odôvodnenie nie je presvedčivé, v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. tak ako to namieta dovolateľ. Podstatné je, že boli splnené podmienky na pripustenie, aby do konania vstúpil ďalší účastník na strane žalovaného. Na tento právny úkon v prípade pripustenia nevyžaduje ani jeden z odsekov § 92 súhlas žalovaného a z návrhu žalobcu doručeného okresnému súdu 12. septembra 2013 (č. l. 492 spisu) ako i jeho príloh je nesporné, že nastali skutočnosti, na základe ktorých sudy svojimi rozhodnutiami správne umožnili pripustenie ďalšieho účastníka na strane žalovaného v zmysle ust. 92 O. s. p. v súlade s dispozičnou zásadou v občianskom súdnom konaní. Z uvedeného vyplýva, že postup odvolacieho konania v odvolacom konaní zavŕšený vynesením uznesenia, jeho písomným vypracovaním a obsahom zodpovedá zákonnej úprave Občianskeho súdneho poriadku a obsahovo spĺňa ust. § 167, § 157 ods. 2 v spojení s ust. § 211 ods. 2 O. s. p.

K dovolaciemu dôvodu, že sudy rozhodli vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov podľa ust. § 237 písm. a/ O. s. p. dovolací súd konštatuje po preskúmaní veci, že nezistil túto vadu. Argumentmi žalovaného 1/ k absencii právomoci súdov rozhodnúť vo veci samej vzhľadom na rozhodcovskú doložku v zmluvách o úvere sa bude musieť okresný súd v konaní vysporiadať, tak ako to už konštatoval už odvolací súd. V súčasnom štádiu konania, kedy sa rozhodovalo iba o prípustnosti vstupu ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného a návrhu na zmenu petitu je táto otázka predčasná.

K dôvodom žalovaného 1/, že vo veci rozhodol súd, ktorý bol nesprávne obsadený - ust. § 237 písm. g/ O. s. p., pretože rozhodoval miestne nepríslušný súd a rozhodovať mal podľa dovolateľa na základe ust. § 84 O. s. p. Okresný súd Bratislava 1 dovolací súd konštatuje, že z obsahu žaloby vyplýva, že predmetom sporu, okrem iného, je určenie, že záložné právo k nehnuteľnostiam zaniklo. Z listu vlastníctva číslo XXXX je nesporné, že predmetné nehnuteľnosti sa nachádzajú v katastrálnom území Q.. Z ust. § 88 ods. 1 písm. h/ jednoznačne vyplýva, že namiesto všeobecného súdu odporcu je na konanie príslušný súd v obvode, ktorého je nehnuteľnosť, ak sa konanie týka práva k nej, ak nie je daná príslušnosť podľa písm. b/. Miesta príslušnosť podľa uvedeného ustanovenia sa síce nevzťahuje na všetky právne spory, ktorých predmetom sú práva a povinnosti súvisiace s nehnuteľnosťami, ale je nespochybniteľné, že sa vzťahuje k vlastníckemu právu, záložnému, nájomnému, právu z vecného bremena a pod. Z ust. § 89 O. s. p. vyplýva, že súd, ktorý je príslušný na konanie o určitej veci, je príslušný aj na konanie o veciach s ňou spojených a o vzájomných návrhoch odporcu s výnimkou vecí

uvedených v ust. § 88. Z uvedeného vyplýva, že ak sa žaloba podá na súd, ktorý je pre niektorú vec výlučne miestne príslušný, bude tento súd príslušný aj na konanie o ostatných s ňou spojených veciach, pokiaľ pre niektorú z nich nie je tiež zakotvená osobitná miestna príslušnosť výlučná v prospech iného súdu. Z uvedeného dôvodu je dovolacia námietka žalovaného 1/ o nesprávne obsadenom vo veci konajúcim súde nedôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že skutkové a právne závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať ani to, že odvolací súd neodôvodnil napadnuté rozhodnutie podľa predstáv žalobcu. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

Vzhľadom na zistené skutočnosti dovolací súd konštatuje, že žalovaný 1/ nebol postupom súdu prvého stupňa ako ani odvolacieho súdu vylúčený z realizácie procesných práv daných Občianskym súdnym poriadkom. Za týchto okolností je možné uzavrieť, že žalovanému postupom súdu nebola odňatá možnosť konať pred súdom.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ust. § 239 O. s. p., nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v ust. § 237 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného 1/ podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.